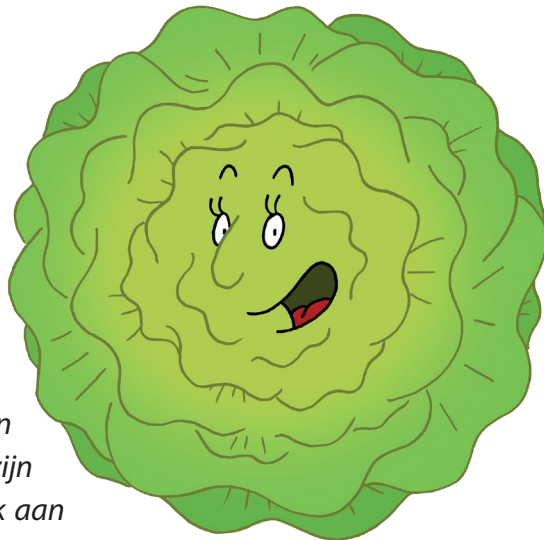

Sla

De wilde voorouder van de soort, een kleine, bittere salade met gekartelde bladeren en een lange stengel, komt uit West-Azië en het Midden-Oosten. Sla is lang bitter gebleven. Mozes raadde de sla al aan als een van de begeleidende groenten bij het Paaslam, om zo de bitterheid van de uittocht te herdenken. Men heeft zelfs sporen van sla gevonden in Egyptische tomben uit 4500 voor Christus. De Oude Grieken apprecieerden hem al, maar het zijn zonder twijfel de Romeinen die hem groots gemaakt hebben. Geleidelijk aan werd de sla doorheen het ganse rijk verspreid.

De soortnaam, Lactucta, komt van het Latijnse lactus, melk, naar de melkachtige vloeistof die uit de stengels loopt als ze afgesneden worden. Dit sap werd gewaardeerd voor zijn slaapverwekkende eigenschappen, net als warme melk.

Na jaren van selectie en kruisingen vormde de salade zich zoals we hem nu kennen: nauwelijks stengel, grote eetbare bladeren en helemaal niet bitter.

HOE TELEN ?

Specifieke noden, kenmerken

Sla is een plant die een frisse, vochtige, goed verluchte en rijke grond nodig heeft. Hij kan niet tegen warmte en droogte. Zijn wortels kunnen tot 60 cm diep doordringen.

Kiemen kan al vanaf 2°C, maar gebeurt sneller vanaf 20°C. Vanaf 30°C daarentegen gaat de kiemsnelheid weer achteruit.

Dankzij de verschillende rassen kan sla geoogst worden van de lente tot de eerste vorsten, en zelf nog langer als men de planten beschermt tegen de koude (tunnel, serre of afgedekt met een doek). Zoals alle bladgroenten heeft de sla nood aan stikstof en een goed gecomposteerde grond.

Ziekten en plagen

Slakken, nerfrot, schimmelziekten (valse meeldauw, botrytis, ...).

Keuze van de variëteiten

Er bestaan meerdere soorten sla: kropsla, krulsla, bindsla, snijsla, ... Voor elke soort zijn er verschillende rassen, waarvan sommigen beter geacclimatiseerd zijn voor bepaalde seizoenen.

Over het algemeen kan kropsla minder goed tegen warmte dan krulsla en snijsla.

Vierseizoenenrassen:

Kropsla: *Appia, Wonder van Utrecht, Wonder der 4 jaargetijden,...*

Batavia: *Merveille de Verano, ...*

Snijsla: *Eikenbladsla, Lollo rossa, ...*

Lenterassen :

Kropsla: *Gotte, Meikonigin, Lentegroet, ...*

Batavia: *Dorée de printemps, ...*

Romeinse sla: *Angèle, ...*

Zomerrassen:

Kropsla: *Blonde van Laken, Augusta, Rougette de Montpellier, Sucrine, ...*

Batavia: *Beaujolaise, Pasquier, Blonde de Paris, ...*

Romeinse sla: *Blanke Zelfsluitende, ...*

Snijsla: *Cocarde, ...*

Herfstrassen :

Kropsla: *Herkule, Grand-mère rouge, ...*

Batavia: *Reine des glaces, la Rouge grenobloise, ...*

Bindsla: *Rouge d'hiver, ...*

Snijsla: *Verte d'hiver, Lattughino, ...*

Stengelsla is een slavariëteit die geen krop vormt. Men eet de lange, dikke stengel eens die opgeschoten is, maar voor ze in bloei staat. Ze wordt bereid zoals asperges, nadat ze gepeld zijn.

Zaaien:

Zaai in een kweekbed*, plant uit in volle grond op een afstand van 25 cm tussen de plantjes, maar zorg dat de kraag goed boven de grond uitsteekt, zodat hij niet gaat rotten. Zaaien in volle grond gaat ook. Dun dan uit waar nodig, of herplant de plantjes zodat ze ruimer staan.

Zaai snijsla in rijtjes of breedwerpig. Dun dan uit waar nodig, of herplant de plantjes zodat ze ruimer staan.

Opvolgen van de teelt :

Hou de grond koel en vochtig. Hark tussen de slaplantjes om onkruid tegen te gaan en waterbevoorrading te bevorderen.

Begiet 's zomers om de vochtigheid te bewaren.

Hoe en wanneer oogsten:

Oogst naar behoefte 4 tot 8 weken na het zaaien, al naargelang de variëteit en de zaaiperiode.

Snijsla groeit vrij snel: snij de bladeren af vanaf ze 15cm worden, maar zorg dat het groeihart intact blijft.

Zo kan er meerdere keren geoogst worden.

Wintersalades houden een winterstop en zijn pas oogstbaar in de lente van het volgende jaar.

TIP:

Om de oogstperiode te verlengen is het aangeraden verschillende rassen op verschillende momenten te zaaien.

Om plaats te besparen, kweek de salades op in een kweekbed.

* Zaaien in een kweekbed doet men op een afgebakende, rijke, vochtige, op het zuiden gerichte en beschutte plaats. Hier verstevigen de plantjes alvorens overgeplant te worden naar de tuin of moestuin op hun uiteindelijke plaats. Hierdoor kan men:

-aan de zaden alle kans bieden te ontkiemen: warmte en een rijke, voedzame grond.

-de beschikbare plaats in de moestuin efficiënter gebruiken, en verschillende teelten elkaar snel laten opvolgen.

-een teelt beginnen zonder dat er plaats is in de moestuin.

-zaadverspilling tegengaan, doordat elk plantje wordt uitgeplant.

